DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Radomiu.

Rocznik II. Część XI. — Wydany i rozesłany 1 grudnia 1916.

✝

Jego Cesarska i Królewska Mość

FRANCISZEK JÓZEF I

Cesarz Austryi i Apostolski Król Węgier

zmarł 21 listopada 1916 o godzinie 9 i 5 minut wieczorem w zamku Schönbrunn.

—

Cesarz FRANCISZEK JÓZEF.

Niema już wśród nas cesarza Franciszka Józefa. Wczoraj o godzinie 9 wieczór Jego Cesarska Mość, zaopatrzony Św. Sakramentami, zasnął w Panu. Do ostatnich niemal godzin nie myślano, by temu najdroższemu życiu był przeznaczony kres, temu, który z godną podziwu siłą pokonał wielokrotne niedomagania mimo swego wieku i rozwijał takie duchowe siły, i tak bez wytchnienia i nieugięcie spełniał obowiązki swego wysokiego urzędu, że pożegnanie na zawsze wydawało się być nie do pojęcia. Tak przyjęto straszny, ogłuszający cios.

Geniusz ojczyzny okryty jest żałobą. Dom panujący Habsburgów utracił swego czczonego naczelnika, którego opłakują ludy monarchii. Ponad wszystko góruje władca, którego dobroć, mądrość, doświadczenie nieocenione dobro tworzyły. Pośród wojny światowej został On odwołany wśród ciężkiego dopuszczenia, które mimo Jego miłości pokoju Jemu i Jego ludom zostało narzucone. Nie było Mu danem powitać znowu pokoju, ale było Mu danem zobaczyć cudowne rozwinięcie sił państwa, odmłodzenie monarchii podczas strasznej pożogi świata i otrzymać najwyższą zapłatę za Swą działalność.

Czem był Franciszek Józef I dla Swego państwa, czem był dla każdego ze Swych poddanych, tego w tej chwili, gdy boleść ogarnia serca wszystkich, i burza bólu utrudnia spokojny sąd, nie można ocenić. Każdy odnosi uczucie, jak by mu zabrano najlepszą cząstkę jego własnej duszy, jego własne szczęście i własność. Dla wszystkich był wzniosły On siłą i źródłem duchowem wszystkiego dobrego, wielkim dobroczyńcą i ojcem ojczyzny. A do tego uczucia wielkiej wdzięczności przyłącza się podziw dla Monarchy, który przez przeszło sześć i pół dziesiątek lat żył tylko dla swego posłannictwa, którego życie przepełniały nieprzewidziane losy, a którego początki dla przeważnej części współżyjących już oddawna stały się historyą. Tak postać Franciszka Józefa I otacza, blask, który będzie jaśniał jeszcze wiele stuleci. Oddawna odziedziczona dynastyczna podległość narodów łączyła się ze świadomością tego wielkiego historycznego stanowiska Cesarza, równocześnie jednak z tem zupełnie osobistym stosunkiem obywateli państwa do swego Monarchy. Z dziecinną Miłością wznosili oni oczyku temu odnowicielowi Państwa do tego gniazda potęgi i wielkości do przywódcy na drodze rozwoju.

Ponura skarga napełnia wszystkie kraje monarchii i niezmierna żałoba napełnia wszystkich, dom panujący wraz z ludami. Opatrzność dotknęła nas twardymi ciosami. Najboleśniejszy obecnie spadł. Cesarz Franciszek Józef I został z pośród nas zabrany.

Ale najkosztowniejszym spadkiem pozostanie Jego pamięć i będzie ona żyła w najdalsze lata. W sercu wszystkich żyje pamięć Jego mądrości, Jego dobroci, Jego trosk i Jego wielkie cnoty, rycerskość, Jego święta miłość słabych i uciśnionych, zaufanie w Bogu i stałość, z jaką znosił najcięższe dnie. Tak szlachetna dusza będzie się unosiła jak anioł opiekuńczy ponad wzniosłym Jego domem, państwem i zbolałymi ludami, którym wszystkim poświęcił swą całą wielką miłość. Wszyscy skupiają się w tej godzinie losu jeszcze silniej około Tronu i wznawiają głęboko wzruszonem sercem jeszcze silniej niewzruszoną wierność, dawną przysięgę dla wzniosłego domu panującego. Nierozerwalnie zjednoczone będą po wszystkie czasy stały w obronie blasku Korony istnienia i bezpieczeństwa monarchii, sławy i wielkości ojczyzny.

DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Radomiu.

Rocznik II. Część XI. — Wydany i rozesłany I grudnia 1916.

234.

Do mieszkańców lubelskiego Jeneralnego Gubernatorstwa!

Przyjęci niezłomną ufnością w ostateczne zwycięstwo ich broni, i życzeniem powodowani, by ziemie polskie, przez waleczne ich wojska ciężkiemi ofiarami rosyjskiemu panowaniu wydarte, do szczęśliwej wywieść przyszłości, Jego Cesarska i Królewska Mość Cesarz Austryi i Apostolski Król Wegier oraz Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki ułożyli się, by z ziem tych utworzyć państwo samodzielne z dziedziczną monarchią i konstytucyjnem ustrojem. Dokładniejsze oznaczenie granic Królestwa Polskiego zastrzega się. Nowe Królestwo znajdzie w łączności z obu mocarstwami rękojmię, potrzebną do swobodnego sił swych rozwoju. We własnej armii nadal żyć będą pełne sławy tradycye wojsk polskich dawniejszych czasów i pamięć walecznych polskich towarzyszy broni we wielkiej obecnej wojnie. Jej organizacya, wykształcenie i kierownictwo uregulowane będą we wspólnem porozumieniu.

Sprzymierzeni monarchowie, biorąc należny wzgląd na ogólne warunki polityczne Europy jakoteż na dobro i bezpieczeństwo własnych krajów i ludów, żywią

niepłonną nadzieję, że obecnie spełnią się życzenia państwowego i narodowego rozwoju Królestwa Polskiego.

Wielkie zaś, od zachodu z Królestwem Polskiem sąsiadujące mocarstwa z radością ujrzą u swych granic wschodnich wskrzeszenie i rozkwit wolnego, szczęśliwego i własnem narodowem życiem cieszącego się państwa.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier.

Jeneralny Gubernator: **Kuk,** m. p.

235.

Do ludności Jeneralnych Gubernatorstw lubelskiego i warszawskiego!

Monarchowie sprzymierzonych mocarstw Austro-Węgier i Niemiec oznajmili Wam Swe postanowienie utworzenia z ziem polskich, wyzwolonych z pod jarzma rosyjskiego, nowego samodzielnego Królestwa Polskiego. W ten sposób urzeczywistnia się najgorętsze pragnienie Wasze, które od wieku przeszło—zdawało się—napróżno żywiliście.

Powaga i niebezpieczeństwa tych ciężkich chwil wojennych, oraz troska o wojska nasze, stojące w obliczu wroga, zmuszają nas zachować zarząd nowego państwa Waszego tymczasowo jeszcze w naszych rękach. Pragniemy jednak chętnie dać mu już teraz przy Waszym współudziale stopniowo urządzenia państwowe, które mają poręczyć trwałe ugruntowanie państwa Waszego, jego ukształtowanie i bezpieczeństwo.

Na pierwszem więc miejscu wojsko polskie.

Nie ustał jesze bój z Rosyą; w walce tej i Wy pragniecie wziąć udział. Stańcie więc przy nas jako ochotnicy i pomóżcie nam uwieńczyć zwyciestwo nasze nad Waszym prześladowcą.

Mężnie i z wielką chlubą walczyli obok nas bracia Wasi z Legionów Polskich; wstępujcie w ich ślady w nowo powstać mających oddziałach wojskowych, które w przyszłości, złączone z Legionami, utworzą Polskie Wojsko. Będzie ono dla waszego nowego państwa silną podporą i zapewni mu bezpieczeństwo na zewnątrz i wewnątrz.

Pod narodowemi Waszemi barwami i sztandarami, które nadewszystko umiłowaliście, macie osłaniać Ojczyznę Waszą. Znamy Waszą odwagę i płomienną Waszą miłość Ojczyzny—to też wzywamy Was do boju przy naszym boku.

Zgromadźcie Waszych do broni zdolnych mężów za przykładem walecznych Legionów Polskich i połóżcie we wspólnej na razie pracy z niemiecką i sprzymierzoną z nią austro-węgierską Armią podwaliny pod Armię Polską, w której pełne chwały tradycye Waszych dziejów wojennych odżyją na nowo w wierności i męstwie Waszych żołnierzy.

Ces.-Niemiecki Jeneral-Gubernator: **Beseler.**	C. i k. austr.-węgier. Jeneral-Gubernator wojskowy: **Kuk.**

236.

M. J. Präs. Nr. 15.832/16.

OGŁOSZENIE.

Uznając wzorowe i lojalne zachowanie się mieszkańców obszaru należącego do Wojskowej Jeneralnej Gubernii Lubelskiej wobec c. i k. wojska i urzędów i aby utrwalić w pamięci historyczną dla całego Narodu Polskiego ważność dnia 5 listopada, wydałem rozkaz, aby wszystkim sądownie i w drodze administracyjnej skazanym, **którzy na łaskę zasłużyli,** karę całkowicie albo częściowo darować.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Karol Kuk, w. r.
zbrojmistrz polny.

237.

Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22 listopada będą u wszystkich wójtów Generał-Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. We większych miejscowościach i miastach urządza się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytoryum oswobodzonem przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają, kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat życia. Jeżeliby ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategoryi nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4. Wymagane dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń, należy przynieść o ile możności swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu, oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowisko oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela).
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.
4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.
5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4 i 5 będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa, jak również u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie niemożności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sam sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5. Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:

Piechota z oddziałami karabinów maszynowych;

Jazda;

Oddziały sanitarne;

Tabory.

Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z powyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów, mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możności własnego konia, za którego po poprzedniem oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni, rozstrzyga Generał-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego, oraz stosownie do zapotrzebowania.

6. Obowiązki po zgłoszeniu się.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ zaopatrzone numerem, pod którym są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdatnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuru, w którem podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem dokładny nowy adres. Takie samo zawiadomienie podać należy do wójta (miejscowej władzy policyjnej) nowego miejsca zamieszkania.

7. Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możności odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymają w tej mierze bliższe objaśnienia. Ochotnikom przyzna się w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejscu badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8. Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby, otrzyma t. zw. „świadectwo przyjęcia“ i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym

tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacyi wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń zapomocą „karty powoławczej“, którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału, jako dokumenta legitymacyjne.

9. Przepisy obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadectwo przyjęcia“.

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, ten temsamem należy do wojska polskiego i pozostaje od tej chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycyi władz wojskowych, i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze „postępowania zwalniającego“. Jeżeli nowozaciężny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też do dnia wezwania go za pomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsca pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wpisaniu na listę zgłoszeń (patrz punkt 6).

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemu, który otrzymał „świadectwo przyjęcia“ należy się przy wstąpieniu kwota 46 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskiem zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 koron, reszte zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w paszporcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako „wojsko państwa prowadzącego wojnę“ musi ona—o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne—być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczemu wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskiemi narodowemi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonem polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych

nastąpi osobno.

C. i k. Jenerał-Gubernator **KAROL KUK.**

238.

do l. 37.503/16.

OBWIESZCZENIE

dotyczące klasyfikacyi środków przewozowych.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo na podstawie § 8 rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza armii z dnia 22 grudnia, dotyczącego poboru środków przewozowych dla celów wojskowych zarządziło klasyfikacyę zgłoszonych środków przewozowych w tut. obwodzie, która odbędzie się podług planu:

Klasyfikacya odbędzie się						ważne dla wciągnięcia do kart ewidencyjnych		UWAGA
w obwodzie	w miejscowości	w dniach			dla gmin	miejsce zborne	płata	
		dnie		godzina				
RADOM	Orońsk	1 do 11	Grudzień 1916	8 godziny rano	Orońsk Wieniawa	Jastrząb		
	Jastrząb	12 do 19		8	Wierzbica Zalesice Rogów			
	Radom	20 do 17/I	Styczeń 1917	8	Radom m. Radom gm. Wolanów Zakrzew Kozłów Wielogóra Gzowice Kuczki Kowala Jedlińsk	Radom		
	Skaryszew	18 do 24		8	Skaryszew Gembarzew			
	Przytyk	25/I do 16/II		8	Przytyk Potworów Radzanów Błotnica			
	Białobrzegi	17/II do 24/II	Luty 1917	8	Stromiec Białobrzegi	Jedlińsk		

Każdy posiadacz środków przewozowych winien dostawić do komisyi posiadane przez siebie środki przewozowe w takim stanie w jakim je zwykle używa: wierzchowce i zwierzęta juczne należy przyprowadzać okiełznane względnie osiodłane.

Pojazdy wszelkiego rodzaju należy dostawić zaprzężone.

Wozy dla których obecnie brak zaprzęgu należy doczepić do wozów zaprzężonych a ewentualne zapasy uprzęży i siodeł naładować na wozy.

Samochody osobowe i ciężarowe wraz z wszystkiemi przyborami muszą być w ten sposób przygotowane by można je było zaraz użyć.

Zwierzęta pociągowe dla których brak wozów należy dostawić z przyborami do zaprzęgu.

Psy używane do zaprzęgu mają być zaopatrzone w kagańce, i doprowadzone pojedyńczo lub parami na miejsce zborne.

Posiadacze środków przewozowych, którzy nie mają zwierząt zaprzęgowych winni przyprządz swoje wozy do wozu innego posiadacza zwierząt zaprzęgowych tej samej miejscowości.

Za uznane jako zdatne środki przewozowe i uprzężne otrzyma posiadacz kartę przeznaczenia, którą winien starannie przechować.

Wszelkie zobowiązania wymienione szczegółowo są na odwrotnej stronie karty przeznaczenia.

Właściciele środków przewozowych, którzy nie zastosują się do przepisów wymienionych w karcie przeznaczenia, będą karani w myśl § 23 rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza armii o ile sprawa nie podlega surowym karom—grzywną do 3000 koron lub karą aresztu do 3-ch miesięcy.

Prócz kary pieniężnej można także nałożyć i karę aresztu do 3-ch miesięcy.

Konie zgłoszone przez właściciela środków przewozowych jako też i te, które według 10 § art. 1—6 rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza armii, zostały od klasyfikacyi zwolnione, mają być mimo to do komisyi przyprowadzone, gdzie zaopatrzy się je odpowiednim znakiem (wypalenia marki).

Te konie, które z powodu choroby lub obawy rozszerzenia zarazy nie mogą być przyprowadzone poddane zostaną po wyzdrowieniu dodatkowej klasyfikacyi i oznaczone wypaleniem znaków (marka).

Konie, które po upływie klasyfikowania, nie będą oznaczone wypaloną marką, ulegną konfiskacie.

Podrabiający markę, lub ci u których znaleziony zostanie przyrząd do oznaczenia, będą karani jak najsurowiej.

Zauważa się, że klasyfikacya środków przewozywych służy jedynie do celów ewidencyjnych.

239.

ROZPORZĄDZENIE

c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 10 listopada 1916, dotyczące uregulowania obrotu surową żywicą, produktami żywicznymi i produktami destylacyi drzewa.

Na podstawie rozkazu c. i k. Naczelnej Komendy armii M. V. Nr. 97377/P z dnia 15 września 1916 r. rozporządza się co następuje:

§ l. Uzyskanie żywicy.

Uzyskanie żywicy w lasach prywatnych odbywa się wedle przepisów i pod kontrolą dyrekcyi dóbr i lasów Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego.

Właściciele lasów, którzy wydobywaniem żywicy już się trudnią albo trudnić się zamierzają, mają o tem donieść w drodze odnośnej Komendy obwodowej do Centrali surowców przy W. J. G.

§ 2. Przerabianie surowej żywicy i destylacya drzewa.

Przerabianie surowej żywicy i destylacya drzewa w prywatnych przedsiębiorstwach odbywać się ma wedle przepisów i pod kontrolą Centrali surowców przy W. J. G.

Właściciele takich przedsiębiorstw mają je podać do wiadomości Centrali surowców przy W. J. G. w drodze odnośnej Komendy obwodowej.

§ 3. Dostawa surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa.

Surowa żywica wszelkiego rodzaju (smoła, terpentyna i t. d.), produkty żywiczne wszelkiego rodzaju, jak kalafonia (żywica terpentynowa i t. d.), gęsta terpentyna, olej żywiczny,

odpadki smoły, smoła dla browarów i smoła biała, dalej olej szpilkowy, olej terpentynowy surowy i destylowany. octowe wapno drzewne, dziegieć drzewny, smoła drzewna i węgiel drzewny mają być oddawane jedynie Centrali surowców przy W. J. G. lub przez nią oznaczonym odbiorcom.

Wolna sprzedaż tych produktów jest dozwolona jedynie nad podstawie osobnego zezwolenia Centrali surowców przy W. J. G. Używanie węgla drzewnego jako materyału opałowego jest właścicielom powyższych przedsiębiorstw zakazane. Uzyskany przy destylowaniu drzewa ocet drzewny ma być przerobiony na octowe wapno drzewne.

§ 4. Poprzednio zawarte umowy o dostawy.

Wypełnienie zawartych poprzednio umów o dostawę wyżej wymienionych produktów zakazuje się, o ile nie zgadza się z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Ceny maksymalne.

Nabycie żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa przez Centralę surowców przy W. J. G. i wskazanych przez nią odbiorców uskutecznia się według następujących cen maksymalnych:

a) Żywica:		
Żywica twarda	za 100 kg.	K. 80.—
„ płynna	„ 100 „	„ 110.—
b) Kalafonia:		
ciemna	„ 100 „	„ 135.—
jasna, czyszczona według marki przyjętej w handlu:		
FGH	„ 100 „	„ 150.—
J	„ 100 „	„ 160.—
K	„ 100 „	„ 168.—
M-N aż do WG	„ 100 „	„ 178.—
WW i jaśniejsza	„ 100 „	„ 180.—
c) Olej terpentynowy		
zwykły	„ 100 „	„ 280.—
destylowany	„ 100 „	„ 300.—
d) Terpentyna gęsta	„ 100 „	„ 168.—
e) Smoła dla browarów	„ 100 „	„ 155.—
f) Smoła biała	„ 100 „	„ 95.—
g) Odpadki smoły	„ 100 „	„ 69.—
h) Dziegieć drzewny	„ 100 „	„ 15.—
j) Smoła drzewna	„ 100 „	„ 18.—
k) Węgiel drzewny	„ 100 „	„ 10.—
l) Octowe wapno drzewne za 100% kg. calcium aceticum	„	„ 21.—

Przyjmuje się te ceny maksymalne za towar dobrej jakości wolny od obcych domieszek i rozumie się za 100 kg. netto loko stacya załadowcza, łącznie z kosztami opakowania.

§ 6. Obowiązek udzielenia wyjaśnień i zgłoszenia.

Każdy posiadacz i przechowawca surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa jest obowiązany zgłosić w przeciągu 14 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia przez odnośną Komendę obwodową swoje zapasy w Centrali surowców, oraz udzielić tejże Centrali surowców lub organom przez nią wyznaczonym wszelkich wymaganych wyjaśnień i przedłożyć wszelkie żądane wykazy.

Przedsiębiorstwa, które surową żywicę zbierają, przerabiają lub zajmują się destylacyą drzewa, zobowiązane są dnia 1 i 16 każdego miesiąca przedłożyć Centrali surowców przy J. G. W. przez odnośną Komendę obwodową wykaz uskutecznionego w poprzednim półmiesiącu zbioru lub wyrobu i odstawy swoich produktów.

Potrzebne do tego formularze będą rozdawane przez Komendy obwodowe.

§ 7. Księga składowa.

Przedsiębiorstwa, które surową żywicę zbierają i przerabiają lub zajmują się destylacyą drzewa albo handlem surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa, mają prowadzić dokładną księgę składową, w której ma się bieżąco zapisywać zbiór względnie nabycie i odstawę wymienionych w § 3 produktów.

§ 8. Zezwolenie przewozowe.

Produkty, wymienione w § 3, mają być wysyłane jedynie na podstawie zezwolenia przewozowego Centrali surowców przy J. G. W.

Dla przesyłek Zarządu wojskowego nie są potrzebne tego rodzaju zezwolenia przewozowe.

§ 9. Postanowienia karne.

Kto dopuszcza się naruszenia niniejszego rozporządzenia, do naruszenia tegoż wzywa lub zachęca innych, podlegnie aresztu aż do sześciu miesięcy lub grzywnie pieniężnej do wysokości 10000 Koron, które te kary mogą być wymierzane osobno albo obie razem.

Nadto bez wdrożenia postępowania sądowego ulegną niezgłoszone towary konfiskacie na rzecz Centrali surowców a to bez żadnego odszkodowania ze strony skarbu wojskowego.

§ 10.

To rozporządzenie wchodzi w zastosowanie z chwilą jego ogłoszenia.

Lublin, dnia 10 Listopada 1916.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy: **KUK**, wł. r., zbrojm. poln.

240.

A· E. Nr. 37338/16.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzenie c. i k. wojskowego Generał-gubernatorstwa z dnia 18 października 1916.

Ograniczenie spożycia mięsa.

Na podstawie rozporządzeń Naczelnego Komendanta armii Nr. 61 z 11 czerwca 1916 § 8 i Nr. 68 z 8 września 1916 § 1 zarządzam co następuje:

§ 1. Sprzedaż, przyrządzanie i używanie surowego i przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, solonego, wędzonego i t. d.) mięsa bydła rogatego, cieląt, świń, owiec; kóz, gęsi, kaczek i kur razem z wnętrznościami tych zwierząt jest zakazane w obrębie W. G. G. we wtorek, czwartek i sobotę każdego tygodnia.

Zakaz ten stosuje się także i do gospodarstw domowych prywatnych.

§ 2. Rzeź bydła rogatego, cieląt, świń, owiec i kóz jest dozwolona tylko w rzeźniach wyznaczonych przez Komendę obwodową, w oznaczonej odpowiednio do liczby mieszkańców

oraz stanu bydła ilości, i osobno od rzezi na cele wojskowe, w poniedziałek, środę i piątek każdego tygodnia. W inne dnie mają być rzeźnie zamknięte.

§ 3. Komendy obwodowe są upoważnione w wyjątkowych uwzględnienia godnych wypadkach dozwolić wyjątku od § 1 tego rozporządzenia szczególnie dla domów zdrowia.

§ 4. Przekroczenia powyższych przepisów będą karane po myśli rozporządzenia A. O. K. z 19 sierpnia 1915 l. 30, (tyczącego się karania policyjnego i postępowania w sprawach karnych) grzywną do 2000 koron albo aresztem do 6-ciu miesięcy.

Oprócz tego można orzec przepadek bydląt rzeźnych względnie uzyskanego z nich mięsa które stanowi przedmiot orzeczenia karnego.

Jeżeli przekroczenia dopuszcza się przemysłowiec to może mu być oprócz tego odebrane uprawnienie do prowadzenia przemysłu.

§ 5. Komendy obwodowe są obowiązane przestrzegać przeprowadzenia tego rozporządzenia przez kontrole także i prywatnych przedsiębiorstw domowych.

§ 6. Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Wojskowy Generał-Gubernator: **KAROL KUK** m. p., zbrojmistrz.

241.

E. Nr. 37.338/16.

OGŁOSZENIE
o rzezi bydła i rzeźniach.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii Nr. 61 z 11 czerwca 1916, i Nr. 68 z 8 września 1916, § 1 zarządzam co następuje:

§ 1. Rzeź bydła rogatego, cieląt owiec, kóz i świń może się odbywać tylko w rzeźniach w Białobrzegach i Radomiu, jakoteż w miejscowościach Jastrzębiu, Jedlińsku, Przytyku, Skaryszewie i Wolanowie. W innych miejscowościach tu nie wymienionych rzeź powyższych zwierząt nawet do prywatnego użytku odbywać się bezwarunkowo nie może.

§ 2. W miejscowościach w § 1 wymienionych, o ile nie ma rzeźni Urząd gminny jest obowiązany postarać się o budynek, w którym rzeź mogłaby się odbywać.

Budynek taki winien się składać co najmniej z 2 ubikacyi, z których jedna ma być przeznaczoną na rzeź bydła rogatego, owiec, kóz i cieląt a druga na rzeź świń.

§ 3. Rzeź zwierząt może się odbywać tylko w poniedziałki, środy i piątki każdego tygodnia od godziny 9 przed południem do godziny 3 po południu.

Jeżeli w dniach powyżej oznaczonych wypadają święta rzymsko-katolickie, natenczas rzeź odbywać się będzie po zachodzie słońca.

§ 4. Rzezią zwierząt mogą się zajmować tylko rzeźnicy, którzy są zaopatrzeni w legitymacye, wydawane przez c. i k. Komendę obwodową, ci też będą upoważnieni do zakupna zwierząt na rzeź.

Robotnicy zajęci w rzeźniach zostaną również zaopatrzeni w legitymacye.

Niezaopatrzonym w legitymacye jest wzbronione:

a) kupno zwierząt domowych,

b) rzeź zwierząt,

c) wstęp do rzeźni i miejsc, w których się rzeź odbywa.

§ 5. Zarząd rzeźni stanowi wójt gminy (organ wyznaczony przez Magistrat), jako też oglądacz bydła i mięsa, który to ostatni musi umieć czytać i pisać.

Wynagrodzenie dla oglądacza wypłacać będzie kasa gminna z opłat rzeźnianych.

§ 6. Wójt gminy (organ Magistratu) ma czuwać nad porządkiem w rzeźni, jako też pilnie przestrzegać, by zarządzenia niniejsze były ściśle przestrzegane.

§ 7. Oglądacz bydła i mięsa jest obowiązany:

a) Badać stan zdrowia zwierząt do rzezi doprowadzonych. Badanie to musi być przeprowadzone tylko przy świetle dziennem. Tylko zdrowe zwierzęta mogą być dopuszczone do rzezi.

b) Zbadać pochodzenie zwierzęcia doprowadzonego do rzezi, do czego służy paszport zwierzęcy;—bez paszportu zwierzęcego zwierzę do rzezi dopuszczone być nie może.

c) Zbadać mięso po zabiciu zwierzęcia.

d) Zaopatrzyć mięso pochodzące ze zwierząt bitych w rzeźni pieczęcią barwną oglądacza. Farba do tych pieczęci musi być pochodzenia roślinnego, która znajduje się na składzie Firmy Adamski ulica Lubelska.

Pieczęcie te mają być umieszczone na mięśniach odnoży przednich i tylnych, na mięśniach piersiowych po obu stronach klatki piersiowej, na mięśniach łopatkowych, brzucha i na wewnętrznej i zewnętrznej powierzchni uda.

e) Prowadzić ściśle ewidencyę uskutecznionych rzezi przez wypełnienie wszystkich rubryk.

f) Czuwać nad porządkiem i czystością w lokalach rzeźni, jakoteż w miejscach, w których sprzedaż mięsa się dokonywa.

g) Donosić wójtowi gminy (Magistratowi) o każdym wypadku stwierdzenia podejrzanej choroby u zwierząt doprowadzonych do rzezi, lub o zmianach chorobowych mięsa.

§ 8. C. i k. Komenda obwodowa będzie wyznaczała na każdy następny miesiąc kontyngent zwierząt, mających być poddanych rzezi w wyznaczonych miejscowościach, który to kontyngent uwidoczni w nagłówku ewidencyi i będzie 25-go każdego miesiąca rozsyłała wójtom tych gmin, w których rzeź jest dozwoloną.

Jeżeli wyznaczony kontyngent zostanie wyczerpany przed upływem miesiąca, natenczas rzeź zwierząt ponad kontyngent nie będzie się odbywała i rzeźnia aż do końca miesiąca ma być zamkniętą.

§ 9. Po upływie miesiąca wójt gminy (Pan Prezydent miasta) ma wypełniony arkusz ewidencyi uskutecznionych rzezi po zaopatrzeniu w pieczęć urzędową i swój podpis odesłać wraz z paszportami zwierzęcemi 2-go każdego miesiąca przez umyślnego posłańca do c. i k. Komendy obwodowej (Protokół podawczy).

Jeżeli ewidencya ta nie będzie przedłożona w dniu powyżej wyznaczonym, c. i k. Komenda obwodowa wyśle już dnia 3-go posłańca karnego na koszt Wójta gminy.

§ 10. Dozór nad wykonywaniem powyższych zarządzeń poruczam c. i k. Żandarmeryi.

§ 11. Weterynarz obwodowy przy sposobności podróży w obwodzie ma zwracać baczną uwagę na wykonywanie tych zarządzeń.

§ 12. Przepisy karne.

Przekroczenia powyższych przepisów karane będą po myśli rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z 19 sierpnia 1915 L. 30 grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Oprócz tego może nastąpić orzeczenie konfiskaty zwierząt rzeźnych, względnie uzyskanego z nich mięsa, które stanowi przedmiot orzeczenia karnego.

Jeżeli przekroczenia dopuszcza się przemysłowiec, natenczas może być oprócz tego odebrane uprawnienie do prowadzenia przepisu.

§ 13. Rozporządzenie to, które należy podać do ogólnej wiadomości wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1916.

242.

Ustanowienie miejsc rzezi.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Komendy obwodowej z dnia 18 listopada 1916, Nro 37.338 (M. G. G. Nro Ap. 85.560/16) rzeź zwierząt może się odbywać tylko w Białobrzegach, Jastrzębiu, Radomiu, Skaryszewie i Wolanowie.

W innych miejscowościach rzeź zwierząt nawet dla celów prywatnych jest wzbronioną.

Wyjątek stanowi rzeź z konieczności.

Rzeźnicy upoważnieni do kupna zwierząt na rzeź będą zaopatrzeni w legitymacye wydawane przez c. i k. Komendę obwodową.

Zawiadamiając o tem p. Wójta gminy, równocześnie zarządzam, by rzeźnikom legitymowanym Urzędy gminne nie robiły żadnych trudności i by na żądanie strony sprzedającej zwierzę na rzeź, wydawały natychmiast świadectwa zwierzęce (paszporty).

Nie stosujący się do tego zarządzenia będą karani grzywną od 50 koron do 200 koron.

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1916 roku.

E. N. 5182/16.

243.

Opłaty miejskie przywozowe od spirytualiów i wódek.

Na skutek rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 17 październikа 1916 Nr. 109.871 nie podlegają żadnej jakiejkolwiekbądź opłacie miejskiej spirytualia i wyroby wódczane należące do zarządu monopolowego wydane do sprzedaży--będące w transporcie o ile naczynia, flaszki lub bańki są urzędownie opieczętowane i zaopatrzone urzędową etykietą.

Tak samo wolny jest od wszelkich opłat miejskich spirtus monopolowy znajdujący się w transporcie monopolowym np. z gorzelni do rafineryi—stąd do magazynów gdzie następuje przelanie do fląszek i t. d. stąd do handlarzy i szynkarzy.

Dalej wolny jest od opłat miejskich spirytus i wódka nabyta w składzie monopolowym—znajdujące się w transporcie do fabryk likierów—przeznaczona do denaturacyi—wreszcie znajdujące się w transporcie dla konsumenta.

Każdemu transportowi spirytusu lub wódki powinno towarzyszyć urzędowe poświadczenie, że odbywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego c. i k. Zarządu wojskowego, albo za jego zezwoleniem.

Natomiast mogą być nakładane opłaty miejskie na wyroby wódczane wyjęte z pod monopolu (§ 1 rozp. c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa z dnia 26 września 1916 Nr. 75 dz. rozp.).

Do Q. Op. Nr. 8928.
E. Nr. 7609/Z. K.

244.

OSTRZEŻENIE.

Z ucieczką jeńców wojennych połączone jest znaczne niebezpieczeństwo, szkoda dla własnej armii.

Kto jeńcom wojennym—będąc świadomy tej szkody—w ucieczce dopomaga, popełnia zbrodnię przeciw sile zbrojnej Państwa z § 327 Wojskowej Ustawy Karnej.

Zbrodnia ta podlega postępowaniu doraźnemu i karaną jest stosownie do tego **śmiercią przez powieszenie**.

Dla tego ostrzega się każdego pod zagrożeniem następstw ustawowych przed przyjmowaniem na mieszkanie jeńców wojennych, oraz także ze względu na to, iż jeńcy wojenni i szpiedzy najczęściej chodzą w ubraniu cywilnem— obcym, stale nie zamieszkałych osób, a to zarówno bez zezwolenia jak i też bez doniesienia władzy wojskowej lub miejscowej; następnie przed dawaniem im pożywienia, a wreszcie przed ułatwieniem tymże osobom ucieczki przez wskazywanie im drogi, dawanie ubrania celem przebrania się lub też w jakikolwiek inny sposób.

Z C. i k. Najwyższej Komendy armii.

Siedziba, dnia 16 Lutego 1916.

245.

Ad. Res. Nr. 916/16.

OBWIESZCZENIE.

Celem utrudnienia odstępowania dokumentów legitymacyjnych osobom trzecim względnie legitymowania się obcymi dokumentami legitymacyjnymi oraz dla łatwego stwierdzenia tegoż, zostało zarządzonem, że wszystkie takie dokumenta, które wydane zostaną po dniu 1 listopada 1916 r. mogą być doręczane jedynie w drodze przynależnego posterunku żandarmeryi (w mieście Radomiu przez c. i k. Komisaryat Policyi) gdzie muszą być zaopatrzone odciskiem palca wskazującego prawej ręki (w razie braku tegoż odciskiem palca środkowego w razie braku i tego odciskiem palca wskazującego względnie, gdyby ten brakował odciskiem palca środkowego lewej ręki).

Wszyscy posiadacze takich dokumentów winni bezzwłocznie u właściwych posterunków żandarmeryi (w mieście Radomiu w c. i k. Komisarjacie policyjnym) zaopatrzyć je w pomienione odciski palców.

246.

E. N. 32269/16.

OBWIESZCZENIE

dotyczące zapobiegania i zwalczania chorób zaraźliwych w mieście Radomiu.

I. Uzyskanie wiadomości o chorobie.

Chorobami podlegającemi obowiązkowi doniesienia są: 1) szkarlatyna, 2) błonica (dyfterya), 3) tyfus brzuszny, 4) biegunka krwawa (dysenterya), 5) nagnilne zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych, 6) gorączka połogowa, 7) tyfus plamisty, 8) ospa, 9) cholera azyatycka, 10) dżuma, 11) tyfus powrotny, 12) egipskie zapalenie oczu (jaglica), 13) wąglik, 14) nosacizna, 15) wścieklizna oraz ukąszenie przez zwierzęta chore na wściekliznę lub o tę chorobę podejrzane.

O każdym wypadku zasłabnięcia na chorobę podlegającą obowiązkowi doniesienia o śmierci osoby, dotkniętej taką chorobą, oraz o każdem podejrzeniu co do takiego zachorowania lub przypadku śmierci, musi się donieść bezzwłocznie Magistratowi, (Wydział zdrowia publicznego) wymieniając przytem imię i nazwisko, wiek oraz mieszkanie osoby chorej lub zmarłej, tudzież o ile możności, nazwę choroby.

Do uskutecznienia doniesienia są obowiązani:

1) lekarz wezwany do porady;

2) akuszerka wezwana do pomocy;

3) felczerzy i osoby trudniące się pielęgnacyą chorych;

4) kierujący gospodarstwem domowem;

5) przełożeni publicznych i prywatnych zakładów naukowych odnośnie do uczniów, osób udzielających nauki i służących szkolnych, oraz podległych ich kierowników;

6) właściciel mieszkania;

7) właściciele przemysłów gospodnich i szynkarskich i t. p. odnośnie do osób znajdujących w nich pomieszkanie lub pozostających u nich w służbie;

8) właściciel domu lub osoba, której powierzono utrzymanie porządku w domu (dozorca domu, stróż);

9) oglądacze zwłok.

Celem zapobieżenia zatajaniu chorób zaraźliwych, są obowiązani właściciele (zarządcy) domów przez swych dozorców wywiadywać się o stanie zdrowia lokatorów. Tak właściciele (zarządcy) domów, jakoteż dozorcy są obowiązani o wszystkich przypadkach zachorowania, do których nie wzywano lekarza, bezzwłocznie po wyśledzeniu donosić Magistratowi (Wydział zdrowia publicznego).

II. Odosobnienie chorych.

Celem zapobieżenia dalszemu przeniesieniu chorób zaraźliwych muszą:

1) chorzy na szkarlatynę, dyfteryę, tyfus brzuszny, biegunkę krwawą, nagnilne zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych, ospę, tyfus powrotny i nosaciznę, tudzież osoby o te choroby podejrzane w ten sposób w oddzielnej ubikacyi być odosobnione, aby wszelka styczność z członkami rodziny (współmieszkańcami) i z innemi osobami była wykluczona.

Jeżeli według orzeczenia lekarza urzędowego (miejskiego lub obwodowego) należyte odosobnienie chorych w mieszkaniu nie da się uskutecznić, należy chorego przewieść do szpitala dla zakaźnie chorych.

2) chorych na tyfus plamisty, cholerę azyatycką i dżumę lub osoby o te choroby podejrzane, należy w każdym wypadku przewieść do szpitala zakaźnego.

III. Odkażenie (Dezinfekcya).

Przedmioty i ubikacye podejrzane o zakażenie należy odkażać, a jeżeli odpowiednie celowi odkażenie nie da się uskutecznić, albo jest za kosztowne w stosunku do wartości przedmiotu, należy odnośny przedmiot zniszczyć przez spalenie. Przedmiotów, co do których zachodzi podejrzenie zakażenia, nie wolno usuwać od odkażenia oraz wynosić przedtem z mieszkania. O przeprowadzeniu odkażenia należy również donieść Magistratowi (Wydziałowi zdrowia publicznego).

IV. Środki zapobiegawcze, tyczące się domowników i osób stykających się z chorymi na choroby zakaźne.

Domownicy tudzież osoby mające styczność z chorymi na choroby zakaźne, są obowiązani poddać się dezyfenkcyi oczyszczeniu z robactwa, kilkutygodniowej obserwacyi lekarskiej lub innym ograniczeniom, jakoteż stosować się ściśle do wydanych przez lekarza urzędowego w poszczególnych wypadkach zarządzeń sanitarno-policyjnych.

V. Oznaczenie domów i mieszkań.

Właściciele domów i dozorcy są za to osobiście odpowiedzialni, aby napisy ostrzegawcze o chorobach zakaźnych, umieszczone na domach lub mieszkaniach z polecenia władzy sanitarnej były nieuszkodzone i czytelne aż do pozwolenia usunięcia tychże.

VI. Zarządzenie przymusowe i postanowienie karne.

W razie gdyby chory lub domownicy wzbraniali się w wypadkach w ustępie II przewidzianych oddać chorego do szpitala zakaźnego, nastąpi przymusowo przeniesienie chorego do szpitala, a domownicy będą pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

W razie nieposłuszeństwa będą winni karani aresztem do 6 miesięcy bez zamiany na grzywnę, o ile nie wchodzą w zastosowanie ogólne ustawy karne z powodu publicznego gwałtu.

Inne przekroczenia powyższych zarządzeń, o ile nie mają zastosowania surowsze przepisy, będą karane przez c. i k. Komendę Obwodową po myśli rozporządzenia Naczelnego

Wodza armii z d. 19/8 1915 Dz. rozp. Nr. 30 grzywną do 2000 Koron lub aresztem do 6 miesięcy.

VII. Moc obowiązująca rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od 1 grudnia 1916.

Dawniejsze zarządzenia c. i k. Komendy obwodowej, Magistratu, jakoteż ustawy i rozporządzenia rosyjskie, tyczące się chorób zakażnych o ile nie stoją w sprzeczności z powyższemi postanowieniami, pozostają nadal w mocy.

247.

Zakaz paszenia bydła w obrębie granic nasypu kolejowego.

ad Vdg. MGG. Gstb. Nr. 68590|16.

Mimo już wydanych poruczeń i zakazów paszenia bydła bez nadzoru w pobliżu kolei, mnożą się w ostatnich czasach znowu podobne wypadki.

Pominąwszy szkodę jaką właściciel zwierzęcia przez przejechanie tegoż ponosi, gdyż komenda kolei zarządu wojskowego za nie żadnego odszkodowania nie daje, także bezpieczeństwo ruchu jest w bardzo znacznym stopniu zagrożone, ponieważ przejechanie zwierzęcia może łatwo spowodować wykolejenia pociągu, które tembardziej zdarzyć się mogą ze względu na to, że szybkość poruszania się pociągu z dniem 1/X 1916 zwiększono.

Przypomina się przeto jeszcze raz ludności z naciskiem, że paszenie bydła bez nadzoru w obrębie granic nasypu kolejowego jest zakazane, a za przekroczenie tego zakazu będą w myśl § 1, rozp. N. W. A. z dnia 19/8 1916 Vdg. Bl. Nr. 30 winowajcy jakoteż właściciele (posiadacze) bydła karani grzywną do 2000 K. lub aresztem do 6-iu miesięcy.

Zaznacza się przytem, że w razie uszkodzenia kolei albo w razie nieszczęśliwego wypadku winowajca (właściciel bydła) odpowiada całym majątkiem za wszystkie szkody, które mogą być bardzo znaczne, spowodowane nieprzestrzeganiem powyższego zakazu wedle przepisów prawa cywilnego (Art. 1382—1385 cod. Nap.).

Celem zapewnienia uiszczenia kary i ewentualnych pretensyi odszkodowania, będą organa c. i k. kol. zarządu wojskowego bydło w wypadku napotkania w granicach gruntu kolejowego zajmywać.

Zajęte bydło przy równoczesnem doniesieniu karnem do odnośnej Kom. obw. będzie oddane najbliższemu sołtysowi lub wójtowi w tymczasowe przechowanie, który je dopiero na polecenie Kom. obw. może wydać.

248.

Wynagrodzenie za podwody.

Począwszy od 15 września 1916 obowiązują co do najmowania i zapłaty podwód następujące postanowienia:

Przy podróżach służbowych funkcyonaryuszy zarządu wojskowego i przy najmowaniu podwód dla przewozu ciężarów przysługuje gminom lub osobom prywatnym za obowiązkowe dostarczenie wozów i koni odszkodowanie, które należy dostawcy przy zwolnieniu środka przewozowego natychmiast—w razie dłuższego używania tygodniowo—wypłacić gotówką, jednak zawsze za potwierdzeniem odbioru.

Wymiar odszkodowania ustanawia się w ten sposób, że za każdą zaczętą godzinę należy uiścić za dwukonną podwodę 85 halerzy, za jednokonną lub wierzchowca 75 halerzy.

Z tego odszkodowania przypada za godzinę 25 halerzy jako osobiste wynagrodzenie dla woźnicy, a jako rzeczowe wynagrodzenie 60 h. za dwukonną podwodę, a 50 h. za jednokonną podwodę lub wierzchowca.

Za używanie podwód i woźniców przez dłuższy czas aniżeli 12 godzin należy się do 24 godzin odszkodowanie za 12 godzin, ponad 24 godzin do 32 godzin za 18 godzin, ponad 32 do 48 godzin za 24 godzin, a ponad 48 godzin odszkodowanie przypadające według tych samych odstępów czasu.

Gdyby wyżywienie zwierząt przez właściciela okazało się niemożliwem, wtedy ma nastąpić wyżywienie skarbowe (należytość dla małych koni) za co należy potrącić za konia i dzień jedną (1) koronę z rzeczowego odszkodowania.

Gdyby i woźnica przyjęty został na skarbowe utrzymanie, należy mu potrącić z osobistego wynagrodzenia dwie (2) korony dziennie.

Dostawca podwody ma przy przewożeniu osób dotrzymywać szybkości jazdy do 8 km. przy przewożeniu towarów szybkości 3—4 km. na godzinę. Obciążenie wynosi przy dwukonnym wozie w razie przewozu ciężarów przynajmniej 400 kg.; jednokonnym wozem nie należy przewozić więcej jak 2 osoby z bagażami podróżnemi wzgl. ciężar przynajmniej 200 kg.

Czas, za który należy się wynagrodzenie, liczy się od chwili użycia aż do zwolnienia.

Jeżeli zwolnienie podwody następuje nie na miejscu postoju tegoż wtedy wlicza się przeciąg czasu jazdy aż do tego miejsca postoju do czasu użycia.

Do powyższego zaznacza się:

Funkcyonaryusze komendy obwodowej i wojskowego urzędu górniczego mają polecenie zażądania podwód tylko w razie *należytości* (środka przewozowego) przy podróżach służbowych i zapłacenia należącego się wynagrodzenia w pełnej mierze. Zażądanie podwód ma nastąpić zawczasu w gminie (u wójta lub sołtysa) na podstawie dokumentu podróżnego lub szczególnego rozkazu komendy obwodowej (wojskowego urzędu górniczego).

Podwoda ma być zaraz przez biorącego zapłacona.

249.

Miary i wagi używane w handlu.

Wszystkie przy kupnie i sprzedaży używane wagi, ciężarki i miary, muszą być zaopatrzone w stempel cechowniczy z roku bieżącego lub też z jednego z ostatnich trzech lat.

Następujących miar nie wolno używać w handlu, zatem nie wolno ich cechować, a w danym razie należy bezwzględnie konfiskować:

1) wagi z mechanizmem sprężynowym;

2) wagi talerzowe, system „Roberval";

3) wagi decymalne z trójkątnym pomostem;

4) żelazne ciężarki wydrążone, jakoteż ciężarki mosiężne w formie pudełkowej z ruchomą pokrywką;

5) nieokute drewniane miary długości;

6) wydrążone miary z cienkiej blachy bez obręczy u góry i u dołu.

W razie wykrycia wag, miar i ciężarków, które nie są cechowane, lub też mają cechę przestarzałą, a które wskutek tego straciły swe prawne znaczenie w handlu, należy przedmioty te konfiskować i sporządzić szczegółowy protokół w celu sądowego ścigania winnych.

W wypadkach wątpliwych lub też na zarządzenie sądowe należy przesłać skonfiskowane przedmioty c. i k. urzędowi cechowniczemu w Lublinie do zbadania, a koszta z tem połączone ponosi właściciel zakwestyonowanych przedmiotów.

Winni używania w handlu niedozwolonych wag i miar będą karani przez Sąd pokoju w myśl §§ 1175 i 1176 rosyjskiej ustawy karnej.

250.

Zawieje śnieżne na drogach.

Według ustaw krajowych są obowiazane gminy podczas znacznych opadów śniegowych i zawiei do usunięcia śniegu zapomocą szarwarku przeprowadzonego na drogach położonych w obrębie gminy.

Rozporządzenia odnośne pozostają w mocy i w obecnych stosunkach, a przedewszystkiem należy ich ściśle przestrzegać na głównych gościńcach i dojazdach kolejowych.

Zarządy gminne mają zawsze i bezzwłocznie wypełniać polecenia tyczące się dostarczenia sił roboczych i furmanek, wydane przez inżyniera obwodowego, drogomistrza i dróżników.

Zawieje śnieżne na liniach kolejowych.

W razie zawiei śnieżnych na liniach kolejowych mają prawo organa kolejowe wezwać gminy położone wzdłuż kolei do dostarczenia sił roboczych, a gminy są bezwarunkowo obowiązane zarządzenia odnośne wykonać.

Wynagrodzenie wynosi za 1 godzinę pracy między 6 godziną rano a 6 wieczór—30 h., w nocy 45 hal.

Za dostarczoną przez robotnika łopatę otrzyma on dodatkowe wynagrodzenie każdorazowo 20 hal.

251.

Wykaz osób skazanych za podbijanie cen.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15 września 1915 Nr. IX o środkach karnych za podbijanie cen, zostały następujące osoby wyrokami prawomocnemi skazani:

I. U. 143/2/16 Chana Ehrlichman, kupcowa w Radomiu, że sprzedała żołnierzom tut. Zarządu kolei wojsk. chleb pytlowy 4 funtowy, żądając za jeden bochenek 1 k. 40 h. zamiast ceny normalnej 1 k. 20 h.; na karę aresztu przez 2 tygodnie tudzież na grzywnę w kwocie 100 koron, wrazie nieściągalności grzywny na 20 dni aresztu. (Wyrok z 17 lutego 1916).

II. U. 974/5/16 Wincentyna Ziemba, gospodynia z Wierzowej woli, że dnia 9 marca 1916 r. na targu w Radomiu, żądała od niejakiej Gusty Bergman za 9 funtową gęś cenę 15 k. jakkolwiek cena targowa i taryfowa wynosiła za funt 1 k. na grzywnę w kwocie 30 k. ewent. na 3 dni aresztu (Wyrok z 8 września 1916).

III. U. 963/16 Chaja Sura Zajfman, kupcowa w Radomiu, że dnia 9 marca 1916 r. na targu sprzedawała ludności miejscowej oraz żołnierzom chleb mieszany (czarny) wagi 4 funtowy po 1 k. 40 h., jakkolwiek cena za funt na 18 h. ustanowiona była, na grzywnę 30 h. ewent. 6 dni aresztu (Wyrok z 13 kwietnia 1916).

IV. U. 2314/16 Icek Silberstejn i Chaja Sonnberg w Radomiu żądali od niejakiego Rudolfa Witticha za funt mąki 1 koronę—na grzywnę w kwocie po 25 koron ewent. po 5 dni aresztu. (Wyrok z 21 września 1916).

V. 2425/16 Lucjan Kubicki, właściciel kawiarni w Radomiu, że sprzedał Franciszkowi Freisleben pół funta chleba za 40 h, zamiast wedle oznaczonej taryfy po cenie 24 h. za funt, na grzywnę 50 koron ewent. 10 dni aresztu. (Wyrok z 12 października 1916).

VI. U. 2525/16 Jenta Goldberg, handlarka, że sprzedawała dnia 28 sierpnia 1916 w Stromcu Janinie Stępień 4 łuty zwykłego octu za 40 h. na kwotę 50 koron ewent. 10 dni aresztu. (Wyrok z 10 października 1916).

VII. U. 2373/16 Izrael Hoch, piekarz w Glinicach, że w swoim sklepie sprzedał Teofilowi Kwiatkowskiemu i Franciszkowi Szymańskiemu po jednym bochenku chleba w cenie po 1 k. 30 h., na grzywnę w kwocie 50 koron ewent. 5 dni aresztu. (Wyrok z 21/9 1916).

252.

K. 407/37/16.

OBWIESZCZENIE.

1. **Antoni Sokulski**, ur. w Rudzie dużej, gminy Kowala, przyn. do Kowali, lat 30, rel. rz.-kat., wolnego stanu, murarz w Glinicach, karany, tudzież:

2. **Józef Walkiewicz recte Walkowicz**, ur. w Wierzbiu, gminy Drugnia dnia 24 Grudnia 1895, rel. rz.-kat., wolnego stanu, pomocnik piekarski w Radomiu, karany,—zostali prawomocnym doraźnym wyrokiem Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu z 14 listopada 1916 uznani winnymi zbrodni dokonanego rabunku, popełnionego w ten sposób, że w nocy z 24 na 25 czerwca w Soszynie, działając w towarzystwie więcej spólników rabunku, z bronią zabójczą w ręku, za pomocą groźby dokonali względem Walentego Kazańskiego i Leona Kilińskiego oraz ich domowników gwałtu w tym celu, aby owładnąć cudzemi rzeczami ruchomemi przyczem około 9000 kor. i 1810 rub. tudzież inne przedmioty rzeczywiście zrabowane zostały;—za to skazano powyższych na karę śmierci przez powieszenie.

Kara ta została dnia dzisiejszego wykonaną.

Radom, dnia 15 Listopada 1916.

DRUK. J. GRODZICKI i S-KA RADOM.—1916.